

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 41–42 (13742-13743), 24 ТРАВНЯ 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Життя на високій ноті

Можливо, це ознака безнадійної сентиментальності, але запрошення на концерт пам'яті Майстра, Вчителя, Музиканта, незабутнього ЮРІЯ ПРОКОПОВИЧА ПАВЛЕНКА сприйняла як запрошення до сповіді... Коли наче й при людях, але душа блаженствує наодинці з Космосом музики. Коли бачиш і чуєш красивих і вдячних особистостей, які талантами, творчістю, вірністю розбудовують храм пам'яті великій людині, а ти щаслива, бо можеш бути причетною. Коли після завершення дійства ти сповнена світлою силою, бо до тебе свій обов'язок, як священний поклик, несли такі непересічні земляки, яким був і вже назавжди залишиться Юрій Павленко.

◆ Організатори, його рідна школа мистецтв №1, назвали цей творчий портрет «Літописом мудрості й таланту». Саме таким бачиться життя педагога, композитора, громадського діяча, почесного громадянина Білої Церкви, заслуженого працівника культури України Ю.П. Павленка, якому в ці весняні дні виповнилося б 80 років.

◆ А народився він на квітучій полтавській землі, що подарувала світові багатьох видатних митців. Його мати, Євдокія Іванівна Гудзь з хутора Харсіки, походила зі старовинного козацького роду, який переплітається з родом Григорія Савича Сковороди. Українська жінка-трудівниця разом із чоловіком, Прокопом Максимовичем, виховала двох власних синів та хлопчика свого рідного брата, якого репресували у 37 році...

◆ Білоцерківську школу мистецтв №1, яка, до речі, наступного року відзначатиме свій 100-літній ювілей, Юрій Прокопович очолював 4 десятиріччя! А призначення спочатку завучем тоді єдиної в місті музичної школи отримав у 1961-му, після закінчення Київського музичного училища імені Глієра. В той же час він вступає до Київської державної консерваторії імені П.І. Чайковського.

◆ На долю Юрія Павленка припали 55 років безперервного інтенсивного розвитку музичного мистецтва в Білій Церкві. Він завжди був окрилений духом творчості і натхнення. На початку своєї трудової діяльності створив ансамбль баяністів, який відразу отримав народне визнання, він і сам багато виступав як соліст-баяніст, адже сольна гра для нього була улюбленою справою.

◆ З великою цікавістю Юрій Прокопович вивчав історію приміщення школи, відтак завдяки кандидатів історичних наук Євгену Чернецькому було знайдено архівну довідку про те, що школу відкрили 1920 року. Це підштовхнуло композитора до створення сюїти для камерного оркестру «Бал у палаці Браницьких» та пісні «Вальс у палаці Браницьких», яка стала справжнім славним закладом.

◆ Юрій Павленко написав багато прекрасних пісень – патріотичних, ліричних... А його музою, невичерпним джерелом натхнення завжди була соратниця, дружина Тамара Павлівна. Її композитор присвятив багато своїх творів. Не можна не сказати і про те, що він був головою шанованої в місті, чудової династії. Його діти – визнані фахівці, зокрема донька, Леся Крижешевська, нині директор школи мистецтв №1, в усіх сенсах стала продовжувачкою батькового шляху – так само горить улюбленою справою, так само плекає надтонкий світ високих матерій, без яких світ матеріальний став би

смертельно важким. Двоє внуків Юрія Прокоповича також музиканти. Правда, старшому, Дмитрові, довелося змінити саксофон на зброю, аби з перших днів війни стати на захист України. Молодший, Любомир, нині продовжує навчання. І всі, хто слухав музику у його виконанні, переконані, що цей хлопець стане гідним продовжувачем родинної династії.

◆ Сам же Юрій Прокопович став для Білої Церкви справжнім видатним діячем культури і мистецької освіти. Під його керівництвом та за його ініціативою було створено велику кількість творчих педагогічних і дитячих колективів: оркестр народних інструментів, духовий та естрадно-симфонічний оркестр (саме цей колектив наприкінці 20 століття став справжньою візитівкою нашого міста, а його гастролі принесли визнання майстерності колективу), камерний оркестр сучасної та класичної музики. Зрештою, народилася ще одна школа мистецтв (№6) – школа дитячих духових оркестрів!

◆ На сьогодні його Перша школа мистецтв є авторитетним та знаним закладом і на Київщині, і в Україні. А безсумнівно головним надбанням Юрія Павленка став високопрофесійний дружний колектив викладачів-однодумців, який продовжує закладені ним традиції у кращих сучасних зразках.

◆ Власне, вся ця розповідь про митця звучала під час концерту пам'яті в залі Будинку органної та камерної музики, де зібралися й рідні, й колеги, і учні (колишні й теперішні) Юрія Прокоповича. Доповнили її Римма Олексіївна Лисенко, котра тривалий час працювала заступником директора, а нині є завучем з навчально-методичної роботи школи, та поет, перекладач, літературний критик, член Національної спілки письменників України Володимир Опанасович Іванців, який і сказав про життя ювіляра на високій людській ноті.

◆ І як же логічно й доречно в тканину його біографії вліталася, проникла, вросла музика... Насамперед – його музика. Це були різні твори: «Марш Георгія Побідоносця» на слова В'ячеслава Третяка (виконав лауреат міжнародного та всеукраїнських конкурсів, стипендіат міського голови Степан Петришин-Канішевський, клас викладача-методиста Лесі Крижешевської), «Білі дзвони» на слова А. Листопад у виконанні народного вокального ансамблю «Материнка» (керівник – заслужений діяч мистецтв України Тамара Павленко), «Інтермеццо» (Володимир Захаров, клас викладача Володимира Толмачова), «Вальс у палаці Браницьких» на вірші В'ячеслава Третяка (лауреат всеукраїнських конкурсів Дарія Хворостяна, клас Тамари Павленко), «Засторога» на слова В. Іванціва (Степан Петришин-Канішевський), «Любистковий романс» на слова В. Гутник (виконали випускники школи, а тепер відомі музиканти Олена та Костянтин Поліщуки) та низка інших. Попри їхню різножанровість, і пісні, й інструментальні композиції Юрія Павленка є наймовірніше, глибинно українськими! Вони пахнуть вітрами, річкою, високим небом, теплим домом, ніжністю... В них нефальшива звичага, вічний поклик до боротьби зі злом.

◆ Звісно, лунала того вечора і класика: Й. Гайдн, Менуєт із тріо №25 (виконало інструментальне тріо у складі Павла Брігідіна (викладач Вероніка Олійник), Матвія Мерімеріна (Валентина Галінська) та Єгора Лук'янова (Тамара Євдокімова), Ф. Шопен, Фантазія-експромт cis-moll (переможець всеукраїнських та обласних конкурсів юних піаністів, стипендіат міського голови Ростислав Сенніков, клас викладача Тетяни Шадріної).

◆ Чудовими були як юна Катруся Сергієнко, так і народний камерний оркестр класичної та сучасної музики (художній керівник Ігор Горбатюк, диригент Віталій Саражинський).

◆ А завершили пам'ятний концерт дійсно, як на нас, знакові речі – музична поема «Мазепа» Ю. Павленка у виконанні зразкового духового оркестру школи мистецтв №6 під керівництвом Станіслава Жуковського та «Пісня про Білу Церкву» Т. Павленко на слова В. Іванціва (солістка Яна Антоненко). Тому що маємо пам'ятати, якого ми роду, якого народу, якої землі діти!

Валентина Храбуст

Дорогі наші читачі!

Триває передплата

на газету
„ГРОМАДСЬКА
ДУМКА”

на II півріччя 2019 року

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:

13,00 грн – індекс 35027

11,00 грн – індекс 22139 (пільговий)

НА 3 МІСЯЦІ:

39,00 грн – індекс 35027

33,00 грн – індекс 22139 (пільговий)

НА 6 МІСЯЦІВ:

78,00 грн – індекс 35027

66,00 грн – індекс 22139 (пільговий)

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

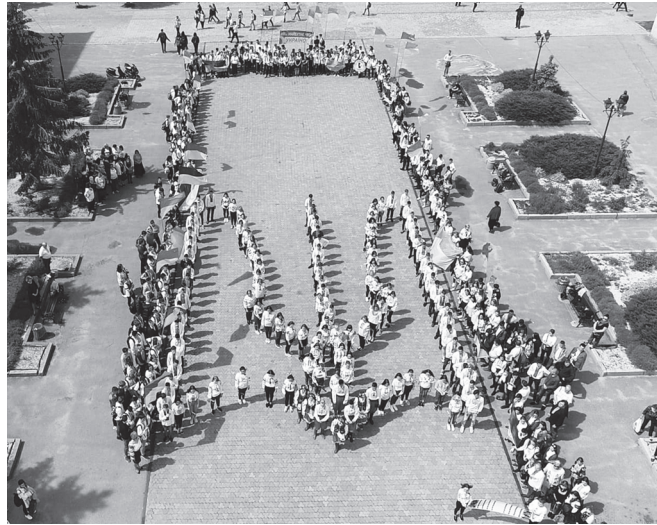
Залишайтеся з нами!

Майте свою ДУМКУ!

Біла Церква у вишній сорочці!

Мільйони українців 16 травня, у Всесвітній день вишиванки, одягли національне вбрання. Біла Церква також радо приєдналася до цього чудового свята. У вишиванках ішли до дитсадочків, у школи й на роботу. Відбувся в місті і флеш-моб, присвячений цій події, організований студентами. Ось такий патріотичний він мав вигляд!

Власне, вишита сорочка, сукня, автентичні орнаменти і цього дня, як і в інші, зігрівали та об'єднували, адже несуть у собі лагідну, прекрасну й водночас потужну енергію народу, якого неможливо знищити!

Всі разом за сім'ю

Масштабна родинна подія з такою назвою, організована представниками Громадянського руху «Всі разом!» та Радою євангельських церков Білої Церкви за підтримки Білоцерківської міської ради, відбулася в місті 18 травня у рамках святкування Дня сім'ї.

За інформацією офіційного сайту міської ради, під час заходу представники релігійних організацій пройшли урочиствою ходою від дендропарку «Олександрія» до Торгової площі, де відбувся концерт.

Привітали учасників дійства заступник міського голови Катерина Литвиненко та народний депутат України Хвича Мепарішвілі.

Всі охочі, від найменших до найстарших, мали змогу відвідати більше 30 локацій, облаштованих для сімейних розваг навколо БРУМу. Серед них – теніс, пружинний батут, флорбол, настільні ігри, книгарня тощо.

